

[Kirsten Jacobsen]

grund var til det før. Den tidligere boligministers kommissorium var klokkeklart: Det skulle være en uvildig undersøgelse, den skulle inddrage uvildige bygge- og brandtekniske eksperter. Og det er først her hen under efteråret og julen, hvor den nuværende boligminister er kommet til, at man begynder at få mistanke om, at kammeradvokaten ikke inddrager de uvildige eksperter, som Folketinget har fået løfte om. Og så er der jo grund til at interessere sig for, om kammeradvokatens habilitet er god nok eller ej. Havde kammeradvokaten bare fulgt det kommissorium, han fik, havde der ingen som helst grund været til at lave flere undersøgelser. Og så havde Fremskridtspartiet accepteret den konklusion, der var kommet, hvis den var kommet fra nogle, der var uvildige.

Og må jeg så sige: Det fremgår jo så klokkeklart af det brev, som den tidligere boligminister skrev til kammeradvokaten, hvad det var, han ønskede.

Det var ikke først og fremmest en juridisk vurdering, nej, det var en uvildig vurdering af sagsforløbet, herunder en vurdering af, hvorvidt den tekniske og brandtekniske ekspertise havde begået fejl under sagsbehandlingen.

Jeg vil gerne sige til slut, at jeg er såmænd ikke så overrasket over, at man kan få et massivt flertal her i salen til at bakke op bag det synspunkt, at man ikke ønsker sagen klarlagt. Men jeg er også nødt til at sige, at jeg synes i og for sig ikke, boligministeren skal stå her og påstå, at Københavns Kommune havde en anden opfattelse end de tre andre kommuner. Boligministeren må i sandhedens interesse også fortælle Folketinget, at det første svar, som Københavns Kommune gav, ganske vist afveg rent teknisk fra de tre andre kommuners, og boligministeren må indrømme, at der blev stillet et opfølgende spørgsmål, hvorefter Københavns Kommunes konklusion var lige så tindrende klar som de tre andre kommuners. Man kan ikke nøjes med kun at oplyse halvdelene om sagen, og eftersom det var mig selv, der stillede begge spørgsmål, kan jeg også huske det.

Men konklusionen af det, boligministeren siger, må være, at offentlige myndigheder bare kan skrive uklare lovttekster, for så bliver de frikendt på målstregen af kammeradvokaten. Det er jo også det, vi er vant til, særlig fra Bo-

ligministeriets side. Vi så i Ungbosagen, at det var uklare lovregler, som gjorde, at man ikke kunne placere ansvaret, og vi ser det i øjeblikket med de sociale boligsekskaber. Hvem er det, der har ansvaret? Er det kommunerne, eller er det Boligministeriet? Det ved man ikke, for reglerne er ikke klare nok, som vi også så i sagerne om realkredite.

Det kan da ikke være rigtigt, at dette Folketing skal acceptere, at ministerierne og deres embedsmænd med vilje laver uklare lovttekster med den bagtanke, at når lovene er blevet overtrådt og fortolket efter forgodtbefindende, kan de blive frikendt på målstregen med henvisning til, at teksterne ikke kan forstås af nogen, ikke engang af dem, der selv skrev dem. Så er vi simpelt hen for langt ude. Man må søreme kræve, at de myndigheder, som udsender cirkulærer og bekendtgørelser, i det mindste er de første til at overholde dem. Man kan ikke påberåbe sig, at man ikke ved, hvad det, man selv har skrevet, betyder, og det gør den person, som har skrevet det, denne sag drejer sig om, heller ikke. Men den person er desværre fratrukket og gået på pension.

Nu sidder ministeriet og fraskriver sig ethvert ansvar, fordi teksten ikke er klar nok, og man skal altså undgå lignende katastrofer i fremtiden ved at præcisere teksten. Man er nødt til at spørge regeringen: Jamen er der så ikke en masse andre love, vi er nødt til at nærlæse for at finde ud af, om vi stadig skal præsenteres for det her den ene gang efter den anden? Som sagt før gjorde jeg op, at det er fjerde gang, Folketinget bliver præsenteret for det faktum, at Boligministeret bliver frikendt på grund af uklare regler, man selv har skrevet.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg har bedt om en kort bemærkning for at få boligministeren til at besvare et enkelt spørgsmål. Det fremgik ikke af boligministerens redegørelse, hvordan ministerens holdning er til det dagsordensforslag, som blev stillet af hr. Baadsgaard, men jeg går ud fra, at boligministeren og dermed regeringen står inde for og kan godkende det.

Jeg har lovet, at jeg på et senere tidspunkt – hvad jeg straks skal komme tilbage til – ville redegøre for SF's holdning til forslaget om motiveret dagsorden, men jeg vil gerne spørge bo-